

Ταῦτα εἶπε, καὶ ἀπλῶναι τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν του
Εἰς τὰς χεῖράς του νὰ πάρῃ· Πλὴν αὐτὸ εἰς τὴν τροφὴν του
Ὅλο ἐντρομο γυρίζει, κ' εἰς τὰ στήθη της ἐχύθη·
Τοῦ πατέρα του τὴν ὄψιν καὶ τὰ ὄπλα ἐφοβήθη,
Καὶ ὁ τρίχινος ὁ λόφος ποῦ ἐπάνω κυματίζει
Εἰς τὴν περικεφαλαίαν τὸ ἀνήλικο φοβίζει·
Ἡ σεβάσμιός του μήτηρ καὶ πατέρας του γελᾷ
Καὶ τὴν περικεφαλαίαν ὅπου ἀκτινοβολᾷ
Ἐκβαλε, στὴν γῆν τὴν θέτει καὶ τὸ πᾶναι τὸ χαδεύει,
Τρυφερὰ καταφιλεῖ το, κ' εἰς τὰς χεῖρας τὸ χορεύει.
Μετὰ τοῦτο τὸ ὑψώνει, κ' εὐχεται ἀπὸ καρδίας,
Ζεῦ, καὶ σεῖς θεοὶ οἱ ἄλλοι τῆς πατρίδος μου τῆς Τροίας,

Εἴθε τοῦτος ὁ υἱός μου σὺν ἐμὲ νὰ ἀριστεύῃ,
Κ' ἰσχυρὸς εἰς τὴν Τρωάδα κ' ἐνδοξὸς νὰ βασιλεύῃ,
Νὰ γυρίξῃ ἀπ' τὴν μάχην ὅλος σκύλα φορτωμένος,
Κ' ἀπὸ μένα πολὺ πλεόν νὰ γενῇ ἀνδρειωμένος,
Καὶ νὰ χαίρῃ ἡ καρδιά τῆς ἀγαπητῆς μητρός του.
Δεσθεὶς αὐτὰ ὁ Ἐκτωρ ν' ἀπολαύσῃ ὁ υἱός του,
Ἔδωκε στὴν σύζυγόν του τὸ ἀγαπητὸ παιδίον
Εἰς τοὺς κόλπους της τὸ δέχθη καὶ γελᾷ μετὰ δακρύων.

Αἰσθανθεὶς σ' αὐτὸ ὁ Ἐκτωρ ὄξυν πόνον τὴν χαδεύει,
Τρυφερὰ τὴν ἀγκαλιάζει μετ' αὐτὸ τὴν συμβουλεύει,
Καὶ τῆς λέγει, ἀκριβὴ μου Ἀνδρομάχη, μὴ λυπῆσαι
Πρόωρα μὴ με φονεύσῃ ὁ ἐχθρὸς μας μὴ φοβῆσαι.
Πλὴν θνητὸς κανεὶς νὰ φύγῃ δὲν μπορεῖ ἀπὸ τὰς χεῖρας
Ἡ δειλὸς εἶτε ἀνδρεῖος τῆς ἀνθρωποφόνου μοίρας·

Ὑπάγε, ὦ Ἀνδρομάχη, σὺ κυβέρνα τὴν οἰκίαν
Ἐγὼ πρέπει νὰ γρυπνήσω τὴν πατρίδα μας τὴν Τροίαν.
Τῆρα τὰς θεραπαινίδας ἡ ἀδράχην, τὸργαλεῖον
Εἶναι ἔργον, ὦ φιλάττη, σὰς τῶν γυναικῶν τῶν θειῶν.

Ταῦτα εἶπ' ὁ θεὸς Ἐκτωρ καὶ τὴν περικεφαλαίαν
Ἀπ' τὸ ἔδαφος ἐπῆρε τὴν ἱππόλοπον κωφαίαν·
Ἡ συμβία του δὲ πάγει εἰς τὸν οἶκον σιγανὰ,
Μὲ τὰ δάκρυα στὰ μάτια, καὶ γυρίζουσα συχνά.
Εἰς τοῦ Ἐκτορος ὡς φθάνει τὴν βασιλικὴν οἰκίαν
Κ' ἤρθε τὰς θεραπαινίδας, τὰς κινεῖ εἰς θρηνηδίαν
Καὶ τὸν Ἐκτορα στὸν οἶκον ζωντανὸν θρηνηλοῦσι
Μὴν ἐλπίζουσι ἐκ τῆς μάχης ἐπιστρέφοντα νὰ δοῦσι,
Νὰ μπορέσῃ νὰ γλυτρώσῃ ἀπ' τῶν Ἀχαιῶν τὰς χεῖρας.

ΟΠΟΙΑ ΤΙΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΜΕΡΙΚΗ

ἡ

ΠΕΡΙΓΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΜΠΟΝΩ (1)

Ἀπὸ τῆς κρεμαστῆς γεφύρας μετέβημεν εἰς ἐ-
πίσκεψιν φιλανθρωπικοῦ τινος καταστήματος, ἐν
ᾧ διατιῶνται καὶ ἐκπαιδεύονται δωρεὰν ἑκατὸν
πτωχὰ παιδιὰ. Ὁ γενναῖος ἰδρυτὴς, γάλλος τὸ
γένος, ἐκληροδότησεν εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο
ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας δολλάρια.

Ὁ Νιαγάρας περιέχει ἄφθονον ὕλην εἰς πολλὰς
καὶ ποικίλας συγκινήσεις. Οὕτω καὶ εἰς ἡμᾶς ἐ-
πεφυλάσσετο θέαμα πολλῷ μᾶλλον ἀλλόκοτον καὶ
ζωηρότερον ἢ τῶν ἄλλων, τὸ θέαμα τοῦ Table

(1) Συνέχεια ἀπὸ φυλλ. 89.

Rock, κειμένου ὑπὸ τὸν κύριον καταβάκτιν καὶ
μετὰ τὸ ἄντρον τῶν ἀνέμων.

Περὶ τὴν ἐννάτην τῆς πρώτης ὥραν ἤμεθα ἐτοι-
μοι εἰς ἐκδρομὴν. Ὁ ἥλιος ἠκτινοβόλει ἐν πάσῃ
αὐτοῦ τῇ λαμπρότητι, μεταδίδων ζῶν καὶ χα-
ρὰν εἰς τὴν ἐξυπνώσαν φύσιν. Ὁ δὲ ταγματάρχης
ἦτο τόσον εὐθυμὸς ὥστε ἐσύριζε τὸ ἐθνικὸν ἐμβα-
τήριον τῶν Ἀμερικανῶν « Yankee doodle ».

Ὁ Ἀρθούρος προστοιμάσας τὰ τῆς ὑποκαταρ-
ρακτείου ἐκδρομῆς ἦλθε καὶ αὐτὸς, καὶ οὕτως ὁ-
λοὶ ὁμοῦ ἐπιβάντες μικροῦ ἀκατίου διεπλεύσαμεν
εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην, ὅθεν μακρὰ κλίμαξ ἀ-
νάγει εἰς τὴν κορυφὴν ὑψηλοῦ βράχου, ἀπὸ τοῦ
ὁποίου καθοράται ὁ ὑποκείμενος ποταμός.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποφύγῃσι τὴν διὰ τῆς κλι-
μακρὸς ἄνοδον δύνανται, ἀντὶ μικρᾶς ἀμοιβῆς, ν'
ἀναιωρηθῶσιν ἐπὶ λεωφορείου ἀεροπόρου παρα-
πλησίον πρὸς τὸ ὑπάρχον ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς
πέμπτης παρόδου. Εἰς τὸ λεωφορεῖον τοῦτο ἀνέβη-
μεν καὶ ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες νὰ δοκιμάσωμεν ὅλας
τὰς ἐγγωρίους τέψεις. Ἐκεῖθεν διὰ γεφύρας διέ-
βημεν εἰς τὴν νῆσον τῆς Αἰγός. Παράδοξον πρᾶγμα
πῶς ἡ νῆσος αὕτη, καὶ τοὶ κειμένη μεταξὺ τῶν
δύο καταρρακτῶν, ἀνθίσταται εἰς τοσοῦτον σφο-
δρὰν σύνθλιψιν! οὐχ ἥττον ὅμως ἐκ τῶν ἀπὸ και-
ροῦ εἰς καιρὸν ἀποκοπτομένων ἐξ αὐτῆς βράχων
δύναται τις νὰ προῖδῃ ὅτι ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὁ
χείμαρρος θὰ καταβάλλῃ τὸ εἰς τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ
ἀνθιστάμενον προτείχισμα.

Ἡ νῆσος τῆς Αἰγός με τοὺς εὐώδεις αὐτῆς ἀνθώ-
νας, τὰ σύσκια δάση, καὶ τὰς ψαμμοστρώτους
αὐτῆς δενδροστοιχίας, ἐν αἷς περιδιαβάσει τις ἐ-
ποχούμενος εἶναι τι μαγικὸν, ὡς ὅσας ἐν μέσῳ τῆς
ἀβύσσου. Καταβάντες ἔπειτα τῆς ἀμάξης ἐπορεύ-
θημεν εἰς τὴν καλύβην γιγαντοσώμου τινος μαύ-
ρου, ἐκπληροῦντος χρὴν ὁδηγοῦ εἰς Table Rock.
Ὁ φοβερὸς οὗτος Ἀφρικανὸς, ἄλλος Πλούτων, ἀ-
φοῦ μᾶς ἐνέδυσσε μαλλίνους χιτῶνας, ἐπενδύτας
κρημένους, καὶ πῖλους παρομοίους ὕλης, τῶν ὁ-
ποίων οἱ πλατεῖς γύροι ἐφθانون μέχρις ὁμων, μᾶς
εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἄντρον τῶν ἀνέμων διὰ κλίμα-
κος σχεδὸν ὀρθίως στηριζομένης ἐπὶ τοῦ βράχου.

— Κύριοι, εἶπεν ἡμῖν ὁ ὁδηγός, εἰδὼ ὁ ἄρ' ὁ-
σκόλως κυκλοφορεῖ ἐνεκα τῆς λεπτοτάτης βρο-
χῆς, ἥτις προέρχεται ἐκ τοῦ καταρράκτου. Ὅθεν
κάμετε ὅ,τι ἐγὼ, καὶ κοιλάνας τὴν χεῖρα ἔφερον
αὐτὴν πρὸ τοῦ στόματος.

Τὸν ἐμιμήθημεν, ἀλλ' οὐχ ἥττον ἐμὲ ἐστενο-
χῶρει μεγάλως ἡ ἑλλειψὶς τοῦ ἀέρος· μοὶ ἐφάνη

δὲ ὅτι καὶ ὁ ταγματάρχης μετὰ τοῦ Ἀρθούρου δὲν ἦσαν εἰς καλλητέραν κατάστασιν. Μόνος ὁ μαῦρος ὡς ἄλλο ἀμφίβιον ζῶον, ἔμενεν ἀπαθέστατος καὶ ἀτάραχος ὥσπερ εὕρισκετο εἰς τὸ δωμάτιόν του.

— Εἰσθε, κύριοι, ἔτοιμοι διὰ νὰ με ἀκολουθήσητε;

Ἄπαντες ἀπεκρίθημεν καταφατικῶς καὶ ὑπερνήσαντες τὴν σωματικὴν ἀδυναμίαν καὶ τὸ ψυχρὸς τὸ προσερχόμενον ἐκ τῆς λεπτῆς βροχῆς, ἥτις συγκεντρωμένη κατέρρεεν ἀπὸ τῶν ἐνδυμάτων μας, προέβημεν διὰ μέσου τοῦ ζοφεροῦ σκότους, καὶ τοῦ καταπληκτικοῦ πατάγου τῶν καταρρακτῶν, οἵτινες ἐβρόντων ὡς ἑκατὸν τηλεδόλα, μέχρι τοῦ ἄντρου τῶν ἀνέμων.

Γυνὴ τις πρὸ πολλῶν ἡδὴ ἐτῶν ἐπισκεφθεῖσα τὸ Table Rock ἐμφράζεται περὶ αὐτοῦ οὕτω πως. «Ματαίᾳ πᾶσα προσπάθεια πρὸς περιγραφὴν τοῦ μέρους τούτου καὶ τῶν συγκινήσεων τὰς ὁποίας προξενεῖ! Πόθεν τάχα αἰσθανόμεθα τόσῃν ἡδονῇ, καταβρεχόμενοι ἀπὸ τὰ ὕδατα τοῦ καταρράκτου, ἐκκωφεύμενοι ἀπὸ τὸν διηνεκῆ αὐτοῦ πάταγον, καὶ μετ' ἀγωνίας ἀναπνέοντες ἐν μέσῳ τῆς ὑγρᾶς ἐκείνης ἀτμοσφαιράς τῆς συνισταμένης μᾶλλον ἐξ ὕδατος παρὰ ἐξ ἀέρος! Καὶ ὅμως εἶναι ἡδονὴ καὶ τοιαύτη ὁποῖαν, ἐγὼ τοῦλάχιστον, οὐδέποτε ἄλλοι» ἀπεγεύθη. Ἐπανηλειμμένως ἐπλησιάσαμεν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ τρομεροῦ τούτου σπηλαίου (τοῦ ἄντρου τῶν ἀνέμων), ἀλλὰ δὲν ἡδυνήθημεν νὰ εἰσέλθω ἐντελῶς, ὡς τρεῖς τῶν συντρόφων μου, διότι μοὶ ἀπελόπετο ὀλοτελῶς ἡ ἀναπνοή, καὶ τόσον ἄλγος ἡσθάνομην εἰς τὸ στήθος, ὥστε ἡ περιέργειά μου, καὶ τοι μεγίστη, δὲν μοὶ παρέσχε τὴν δύναμιν ἵνα ὑπερνήκω τοὺς φυσικοὺς πόνους. Τὸ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις φημιζόμενον σπήλαιον τοῦ Αἰόλου δὲν θὰ ἦτο, πιστεύω, μέγα πρᾶγμα συγκρινόμενον μετὰ τοῦτο.»

Ἀλλ' ἂν ἡ κυρία αὕτη εἶχεν ἀρκετὸν θάρρος ἢ ἀρκετάς δυνάμεις ὥστε νὰ εἰσχωρήσῃ μέχρι τοῦ ἄντρου, δὲν θὰ ἡσθάνετο δύσπνοιαν, καὶ θὰ ἡδύνατο, ὡς καὶ ἡμεῖς, νὰ ἐμπλήσῃ τοὺς πνεύμονάς της ἀέρος. Ὁ ἄνεμος τῶντιν ἐῖς τὸ μυστηριώδες ἐκεῖνο ἐνδιαίτημα στροβιλιζεῖ ἀενάως, κατακλειόμενος ἐντὸς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ καταρράκτου καὶ παντὸς περιδινόμενος. Οἶον θέαμα! Διεμείναμεν ἀρκετὴν ὥραν παρατηροῦντες τὸν ὑπεράνω ἡμῶν καταπίπτοντα ποταμὸν ὁμοιάζοντα πρὸς ὑδατῶδη οὐρανόν.

— Κύριοι, εἶπεν ὁ ὁδηγός, ἐὰν ἐπιθυμεῖτε δι-

νάμεθα νὰ προχωρήσωμεν καὶ περαιτέρω βαδίζοντες διὰ στενῆς ἀτραποῦ, ἐπὶ ὀλισθηρῶν χαλίκων καὶ μέχρι τῆς ὁσφύς βρεχόμενοι ὑπὸ τοῦ ὕδατος, θὰ φθάσωμεν οὕτω εἰς τὸ χεῖλος κρημνοῦ, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς μέχρι σήμερον κατήλθε. Θέλετε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸν κρημνὸν τοῦτον μετ' ἐμοῦ;

— Σὲ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν προθυμίαν σου, εἶπεν ὁ ταγματάρχης, ἐγὼ θὰ μείνω ἐδῶ, τὸ μέρος μοὶ ἀρέσκει.

— Καὶ ἐγὼ ὡσαύτως, προσεῖπεν ὁ Ἀρθούρος, ὅστις τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐθεώρησε περιττὴν τὴν μακρὰν σκέψιν.

— Ἐγὼ ὅμως, εἶπον πρὸς τὸν αἰθίοπα, θὰ σὲ ἀκολουθήσω μέχρι τοῦ τέρατος.

— Εἰς τὰς διαταγὰς σας πρόθυμος. Βαδίσατε λοιπὸν πρῶτος, ἐγὼ δὲ ἔρχομαι κατόπιν διὰ νὰ σᾶς φωνάξω ποῦ νὰ σταθῇτε.

— Ἴδου καὶ ἄλλη τοπεθεσία θαυμασία τὴν ὁποῖαν θὰ συστήσω ἐν ἀνάγκῃ εἰς τοὺς συμπατριώτας μου τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ φονευθῶσιν ἡδονικῶς, εἶπεν ὁ ταγματάρχης εἰρωνευόμενος.

Ἐβάδιζον ἀρκετὴν ὥραν δυσχερῶς, ὁ δὲ αἰθίοψ με παρηκολούθει ἐκ τοῦ σύνεγγυς· αἴφνης ἐφώνησεν ἐν στεντόρειον *stop* (στῆθι), τὸ ὁποῖον με ἀνετίναξεν ὡς ἠλεκτρισθέντα. Ἔστην παρὰ ταῦτα, ὡς βεβαίως εἰκάτε, καὶ ἦτο ὄντως καιρὸς, διότι μάλιστα δύο βημάτων ἀπόστασιν ἀπέιχον τοῦ βαράθρου. Τότε ἐπαλινδρομήσαμεν.

— Χαίρω ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐπιστροφῇ σας, μοὶ εἶπεν ἀφελῶς ὁ σὺρ Ἰάκωβος, διότι ἤρχιζον νὰ φοβοῦμαι μὴ μείνῃ ἡμιτελής ἡ εἰκὼν μου.

— Σᾶς εὐγνωμονῶ, ταγματάρχα, ἀπεκρίθην ἐγὼ· τῶντιν, εἰκὼν ἐπιχειρηθεῖσα παρ' ἐνὸς καὶ περατωθεῖσα παρ' ἄλλου ζωγράφου σπανίως ἐπιτυγχάνει.

Ἀφοῦ δ' ἐπανακάμφαντες διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἐπανείδομεν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ὁ ὁδηγὸς μᾶς ἐνεχείρισεν ἑγγραφοὺς πιστοποιήσιν ὅτι διέβημεν τὸν καταρράκτην. Τὸ ἀλλόκοτον τοῦτο πιστοποιητικὸν εἶναι πεποικιλμένον ἐκατέρωθεν μὲν διὰ εἰκόνων παριστάντων τοὺς καταρράκτας ἐν μέσῳ δὲ διὰ ὀλίγων στίχων ἀγγλικῶν ἐξυμνούντων τὸ μεγαλεῖον τοῦ θεάματος, καὶ μετὰ ταῦτα ἔπεται ἡ ἐξῆς πιστοποίησις «Διὰ τοῦ παρόντος πιστοποιεῖται ὅτι ὁ Κ. . . (δεῖνα) μετέβη εἰς τὸ ἄντρον τῶν Ἀνέμων διαβάς ὑπὸ τὸν κεντρικὸν καταρράκτην, ἐπὶ τῆς ἀμερικανικῆς ὁχθῆς καὶ παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς νήσου Αἰγός.

« Ἐξεδόθη ὑπ' ἐμοῦ παρὰ τοὺς καταρράκτας τοῦ Νιαγάρα (ἐνταῦθα ἡ ἡμερομηνία).

« Υπογρ. N. H. Johnson ιδιοκτητῆς »

Ὡς βλέπετε, ἀναγνώσταί μου, τὸ ἄντρον τῶν Ἀνέμων καὶ τὰ περὶ αὐτὸ, ἀποτελοῦσιν ιδιωτικὴν ιδιοκτησίαν. Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ ἀλλόκοτον τοῦτο πρᾶγμα;

Εἰς τὴν καλύβην τοῦ μαύρου ὁδηγοῦ εὗρομεν ἐπανελθόντες διὰ τὴν ἀλλάξωμεν τὰ ἐνδύματά μας, σημειωματάριον ἐνθα ἕκαστος τῶν περιηγητῶν ἔγραφε τὰς ἐντυπώσεις του.

Ὁ ταγματάρχης ἐσημείωσεν « ἐνδιαίτημα εὐχάριστον, πλὴν ὀλίγον τι ὑγρόν. » Ὁ δὲ Ἀρθούρος ἔγραψεν, « Ἐντὸς τοῦ ἄντρου τῶν Ἀνέμων τρία τινα ἐσυλλογίσθη, τὸ ἄντρον, τὸν ἄνεμον, καὶ τὸν ἄπιστον συνεταῖρόν μου. »

Οἱ καταρράκται τοῦ Νιαγάρα ἐγένοντο, καὶ σήμερον ἐτι γίνονται, θεάτρον σωματικῆς ῥώμης, εὐκινήσιας καὶ εὐθαρσίας. Εἶναι πασίγνωστα τὰ κατορθώματα τοῦ γάλλου σχοινοβάτου Μπλοντίνου, ὅστις ἐπὶ σχοινίου τεταμένου ἀπὸ τῆς μιᾶς ὀχθῆς εἰς τὴν ἄλλην τοῦ καταρράκτου ἐξετέλεσε τὰ μάλλον ῥιψοκίνδυνα ἄλματα. Περὶ αὐτοῦ διηγοῦνται μάρτυρες αὐτόπται ὅτι μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἔλαθε μεθ' ἐαυτοῦ ἐπὶ τοῦ σχοινίου πύραυνον καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα μαγειρικὰ ἐργαλεῖα, καὶ ἔψησεν ὡς τὰ ὁποῖα κατόπιν ἔφερε καὶ ἔφαγε μετὰ μεγίστης ἀταραξίας ἐν μέσῳ τοῦ σχοινίου, τὸ ὁποῖον ἐκάμπτετο ὑπὸ τοὺς πόδας του ὡς ἱστός ἀράχνης. Εἴκοσι χιλιάδες θεαταὶ ἐφωδιασμένοι μετὰ διόπτρας καὶ τηλεσκόπια παρίσταντο μετὰ συγκινήσεως μάρτυρες τῆς παρατόλμου ταύτης εὐκινήσιας.

Τὸ ρεῦμα τοῦ καταρράκτου εἶναι τόσον ὀρμητικόν, ὥστε ἐμψυχον πλάσμα εἶναι ἀδύνατον ν' ἀντιπυλαίσῃ καὶ νὰ διασωθῇ ἀπὸ τῆς ὀρμῆς του. Πρὸ ἐξήκοντα περίπου ἐτῶν ἰνδὸς τις ἀρχηγός, ἐλθὼν εἰς σφοδρὰν ῥῆξιν μετὰ τῆς συζύγου του ἀπεφάσισε, φιλοσοφικῶς τῷ τρόπῳ, νὰ πρᾶυνῃ τὴν λύπην αὐτοῦ διὰ τῆς ῥαχῆς. Ὅθεν πρὸς πλείονα ἄνεσιν, κατεκλίνθη ἐντὸς μικροῦ ἀκατίου προσδεσμένου μακρὰν τοῦ ποταμίου ρεύματος, καὶ ἐκεῖ ἀφοῦ ἔπινε κατὰ κόρον ἀπεκοιμήθη περιπτύσεων εἰς τὰς ἀγκάλας του τὴν ἡμικενωθεῖσαν φιάλην. Οὐδὲ λύπας πλέον οὐδὲ συζυγον ἐσκέπτετο, πλὴν ἐκεῖνη βλέπουσα πόσον εὐκόλως ὁ ἀνὴρ τῆς ἐλπισμένης τὰς οἰκιακὰς θλίψεις, ἀπεφάσισεν ἡ ἀθλία νὰ ἐκδικηθῇ ἐκδίκησιν στυγεράν. Ἀπέκοψε τὸ σχοινίον καὶ ἀπώθησε τὸ ἀκάτιον πρὸς τὸ ρεῦμα

— Ἰπαγε νὰ πῆς, εἶπεν ἡ θηριώδης σύζυγος, μίαν καὶ τελευταίαν ἀκόμη δόσιν.

Τὸ ἀκάτιον ἐπὶ τινα χρόνον ἐπλευσεν ἡρέμα φερόμενον ὑπὸ τοῦ ρεύματος, ἀλλ' ὕστερον διὰ μιᾶς ἐσείσθη μετὰ τοσαύτης ὀρμῆς, ὥστε ὁ ἰνδὸς ἐξυπνήσας ἀνωρθώθη πάραυτα ὡς δι' ἐλατηρίου κινηθεῖς. Δι' ἐνὸς βλέμματος κατεπίσθη ὅτι ἀνωφελῆς ἀπέβαινεν οἰαδήποτε πρὸς σωτηρίαν προσπάθειαν· μία μόνη παρηγορία τῷ ἀπέμενεν, ἡ φιάλη τὴν ἔδραζε λοιπὸν καὶ ὑπολογίσας τὸν ὑπολειπόμενον καιρὸν ἔπινεν οὕτως, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ μήτε βράνις μέχρι τῆς στιγμῆς τοῦ θανατηφόρου ἄλματος. Ὁρθιος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτενίζων πρὸς τὸν καταρράκτην ἔπινε μέχρι τοῦ χεῖλους τῆς ἀβύσσου· καὶ ὅτε ἡ λέμβος ὑπερπηδήσασα τοὺς βράχους κατέπιπτεν εἰς τὸ ἀχανές, ὁ ἰνδὸς ἀκόμη καὶ τότε ἵστατο ὀρθιος καὶ διὰ τῶν χειρῶν συνέσφιγγε σπασμωδῶς τὴν φιάλην τὴν ὁποίαν, ὡς ὑστάτην παρηγορίαν, ἐκένωσε μέχρι τρυγὸς πρὶν ἀποθάνῃ.

Ἰδοὺ τῶνόντι θέμα ἀντάξιον τοῦ οἴστρου τῶν βακχικῶν ποιητῶν, ἐὰν ὑπάρχωσι ἀκόμη τοιοῦτοι.

Ἀλλὰ τὸ περιεργότερον καὶ διασκεδαστικώτερον τῶν ἀνεκδότων τοῦ Νιαγάρα εἶναι ἀναντιρρόητως τὸ ἐξῆς, ὅπερ μᾶς ἐδιηγήθη ὁ Ἀρθούρος.

Περὶ τὸ 1838 ἢ 1839 αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἀνήγγειλαν ὅτι ἐμελλε νὰ τελεσθῇ τελειωτικὸν πείραμα πρὸς λύσιν τοῦ πολυκρότου ζητήματος, ἂν οἰονδήποτε ἐμψυχον πλάσμα καταπίπτει ἀπὸ τὰ ὕψη τοῦ καταρράκτου εἰ δυνατό νὰ ἐπιζήσῃ ἢ ὀχι. Ὅθεν ἐν ὀρισμένη ἡμέρᾳ πλοῖον μεγάλῃς χωρητικότητος φορτωμένον ὅλα τὰ γένη τῶν γνωστῶν ζώων — ἀγρίων τε καὶ κατοικηδίων ἐμελλε νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν φορὰν τοῦ ρεύματος καὶ ἐπομένως νὰ καταπέσῃ ἐντὸς τοῦ φοβεροῦ καταρράκτου. Τιμὴ εἰσόδου εἰς ἕκαστον ἄτομον ὀρίσθη ἐν δολλάριον· πλήθος λοιπὸν ἄμετρον συνέρρευσε ἀπὸ τῶν περὶ τῶν τῆς Ἀμερικῆς ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τὴν πρωτοφανῆ ταύτην καταβύθισιν ὀλοκλήρου τῆς πλάσεως, μόνον τῷ ἀνθρώπῳ, ἐννοεῖται, ἐξαίρεθέντος.

Ἐκ τῆς πολυτλήμονος ταύτης κιβωτοῦ τοῦ ἡκούοντο κραυγαί, συριγμοί, ὕλακαί, νικουρίσματα, βρυχηθμοί, βληχήματα καὶ ὠρυγαὶ ἱκαναὶ νὰ κατασπαράξωσιν εὐαίσθητον καρδίαν· καὶ ὅμως πλείστοι τῶν παρευστώτων ἐγέλων. Ἐκ τοῦτου ἂς κρίνῃ πᾶς τις περὶ τῆς ἀληθείας φιλοσοφικοῦ τινος ἀφορισμοῦ λέγοντος, ὅτι ὁ ἀνθρώπος γεννᾶται φύσει εὐαίσθητος!

ὅτε ἡ θλασθὶς ὥρα ἐσήμανεν ἅπαντα τὰ ζῶα ἀφῆθησαν ἐλεύθερα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, τὸ δὲ πλοῖον παρεδόθη εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ ρεύματος, καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπλεεν ἡσυχῶς, ἀλλὰ βαθμηδὸν παραφερόμενον ὑπὸ τοῦ ρεύματος προσέκρουσε τέλος εἰς δύο παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ καταρράκτου βράχους καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἀκίνητον. Τότε παρῆστη θέαμα περιεργότατον καὶ συγκινητικώτατον, διότι τὰ ζῶα συναισθανθέντα οἷον κίνδυνον διέτρεχον ἐζήτησεν ἐν ἑκάστῳ, ἀναλόγως τῆς φύσεως καὶ διανοητικῆς αὐτῶν ἀναπτύξεως, μέσον τι σωτηρίας ἀπὸ τοῦ θανάτου· καὶ αἱ μὲν ἄρκτοι καὶ οἱ πίθηκοι ἀναρῶντες ἐπὶ τῶν σχοινίων τοῦ πλοίου κατεμέτρων διὰ τοῦ βλέμματος τὴν ἀποχωρίζουσαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἀπόστασιν καὶ ἠτένιζον μετὰ τρόμου πρὸς τὸν καταρράκτην, ἄλλα δὲ ζῶα ἔτρεχον τῇδε κακείσῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐν ἀπογνώσει, εἰς κοῦρκος παράφορος γενόμενος ὑπὸ τοῦ τρόμου ἐρρίφθη ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἐπιλοίπων κτηνῶν ἄλλα μὲν οἰοῦναι θαρραλέως ἐνεκρτέρουσαν εἰς τὸν ἀναπόφευτον θάνατον, ἄλλα δὲ ἔτρεμον σύσσωμα καὶ ἐξέπεμπον ἑδυνηρὰς φωνάς. Οἱ δὲ θεαταὶ ἐπισυφύμουν καὶ ἐγέλων ἐκ βάρους ψυχῆς. — Ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν τὸ πλοῖον ἔμεινεν οὕτω κεκρατημένον, ἕως οὗ ρεῦμα ἰσχυρὸν προσβαλὼν αὐτὸ ἐκ τῆς πλευρᾶς τὸ ἀπώθησε μέχρι τοῦ σημείου τῆς καταπτώσεως.

Ὅλα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ζῶα συμποσούμενα εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας ἐξηφανίσθησαν τότε ἐντὸς τῆς ἀβύσσου, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἐξ αὐτῶν ἀνεφάνη πλέον, ἐκτὸς μίᾳς νήσας ἧς μόνῃ ἡ δεξιὰ πτέρυξ ἐθλόασθη. Ἡ νήσσα αὕτη ἀγορασθεῖσα κατετέθη εἰς τὸ Βάρνειον μουσεῖον, διὰ τὸ θαυμάσιον τοῦ πρᾶγματος.

Μετὰ τὴν κοπιώδη εἰς Table-Rock ἐκδρομὴν μας ὑπῆρχε μεγάλη, ὡς εἶδος, ἀνάγκη ἀναπαύσεως. Ὅθεν ἐλάβομεν τὴν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἄχρυσαν καὶ ἐδιηγήθημεν εἰς τινὰς νεοελθόντας περιηγητάς, οἵτινες ἐμελέτων νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν ἐπαύριον τὴν ἐκδρομὴν, ἀφ' ἧς ἡμεῖς ἤρτίως ἐπεστρέψαμεν, ὅσα εἶδομεν καὶ ὅσα ἐντυπώσεις ἐλάβομεν ἐκείθεν.

— Ἐσκέφθην, εἶπεν ὁ Ἀρθούρος.

— Οὐδόλως τοῦτο μὲ ἐκπλήττει, εἶπεν ὁ ταγματάρχης.

— Ναί, ἐσκέφθην περὶ ὧσων μᾶς εἶπεν ὁ Αἰθίοψ περὶ τοῦ βαράθρου ἐντὸς τοῦ ὁποίου προσέβη μέχρι τινὸς ὁ κύριος Μπονώ. Πιστεύετε, ταγμα-

τάρχα, ὅτι ὑπάρχουσι τῶντι βάραθρα, ἐντὸς τῶν ὁποίων δὲν δύναται τις νὰ εἰσέλθῃ;

— Ἀκριβῶς δὲν γνωρίζω, εἶναι ὅμως ἀναντιρρήτον ὅτι ὑπάρχουσι βάραθρα ἐντὸς τῶν ὁποίων οὐδέποτε τις εἰσῆλθεν, ὡς φερ' εἰπεῖν, τὰ ἡφαίστεια.

— Ἐξαίρῳ τὰ ἡφαίστεια, εἶπεν ὁ Ἀρθούρος, διότι ἐκεῖ καταλαμβάνει τὸν κατερχόμενον ἀφευκτος ἀσφυξία· ἐγὼ ὁμιλῶ περὶ τῶν βαράθρων τῶν οὐδὲ πῦρ οὐδὲ ὕδωρ περιεχόντων καὶ μόνον ἕνεκα τοῦ μεγάλου βάρους αὐτῶν φημιζομένων.

— Καὶ τούτων τὰ πλεῖστα, εἶπεν εἰς ἐκ τῶν παρακλυθημένων, μένουσιν ἀνεπίσκεπτα διὰ τὸν ἀκατανίκητον φόβον τὸν ὁποῖον προξενοῦσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἕνεκα τοῦ ἀμετρήτου βάρους καὶ τοῦ τελείου σκότους ὅπερ ἐπικρατεῖ ἐν αὐτοῖς.

— Καὶ ὅμως, παρετήρησε φρονίμως ὁ Ἀρθούρος, δὲν ἐλλείπουσι θαρραλέαι ψυχαὶ ἀπὸ τῆς Ἀμερικῆς, ἔθνα ἡ ζωὴ δὲν λογίζεται μέγα πρᾶγμα.

— Ἐχετε δίκαιον, κύριε, εἶπεν ὁ ἄλλος, ἀλλὰ ἵνα κατέλθῃ τις εἰς τινὰ βάραθρα, δὲν ἀρκεῖ μόνῃ ἡ ἀψηφισία τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ ἀταραξία πνεύματος τοιαύτη, οἷαν σπανίως ἀπαντῶμεν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις· ἀπαιτεῖται ἐντελὲς καταδάσκασις τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Ὡς ἐκ τύχης παρυσέβην πρό τινων ἐβδομαδῶν εἰς τὴν τολμηροτέραν ἐκδρομὴν, ἀφ' ὅσας ἐγένοντο μέχρι σήμερον ἐν Ἀμερικῇ, δηλαδὴ εἰς τὴν κατάβασιν νέου τινος Ἀμερικανοῦ εἰς τὸ Maelstrom, περὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς ὁποίας θὰ ἀνεγνώσατε βεβαίως πολλὰ εἰς τὰς ἐντοπίους ἐφημερίδας· ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐπανορθώσω ὅσα ἐσφαλμένως ἐγράφησαν εἰς τὰς ἐκθέσεις ταύτας καὶ νὰ παραστήσω γυμνὴν καὶ καθαρὰν τὴν ἀλήθειαν.

— Τότε λοιπὸν διηγῆθητέ μας τὸ γεγονός, ὑπέλαβεν ὁ ταγματάρχης, καθόσον μάλιστα ἡ θέσις ἐν ἣ εὐρισκόμεθα εἶναι προσφορωτάτη εἰς ἀκρόασιν πολυκινδύνων ἐκδρομῶν.

(Ἐπεται ἡ συνέχεια.)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Τὰ κατὰ τὸν ἀοίδιμον πρωτοβλητὴν τοῦ ἱεροῦ τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνος τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε' καταταχθέντα μὲν ὑπὸ Γ. Γ. Παπαδοπούλου καθηγητοῦ, συλλεγμένα δὲ